

Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 13 iunie 2012 — Morison Menon Chartered Accountants și alții/Consiliul

(Cauza T-656/11 R II)

(„Procedura măsurilor provizorii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2012/C 227/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Morison Menon Chartered Accountants (Dubai, Emiratele Arabe Unite); Morison Menon Chartered Accountants — Dubaï Office (Dubai); Morison Menon Chartered Accountants — Sharjah Office (Sharjah, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: H. Viaene, D. Gillet și T. Ruys, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M.-M. Joséphidès și G. Étienne, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendarea executării, pe de o parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 11) și, pe de altă parte, a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71), în măsura în care entitatea având denumirea „Morison Menon Chartered Accountant” a fost adăugată pe lista persoanelor și entităților ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2012 — Strack/Comisia

(Cauza T-65/12 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Ordonanță de trimitere — Decizie care nu poate face obiectul unui recurs — Recurs vădit inadmisibil”)

(2012/C 227/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Guido Strack (Koln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Krämer și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 7 decembrie 2011, Strack/Comisia (F 44/05 RENV, nepublicată în Reper-toriu) prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Guido Strack va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 118, 21.4.2012.

Ațiune introdusă la 21 mai 2012 — Ålands Industrihus/Comisia Europeană

(Cauza T-212/12)

(2012/C 227/38)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Ålands Industrihus (Mariehamn, Finlanda) (reprezentant: L. Laitinen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei 2012/252/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat C 6/08 (ex NN 69/07) acordat Ålands Industrihus Ab de guvernul regiunii Åland;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — lipsa ajutorului de stat
 - Reclamanta afirmă că aporturile de capital și garanțiile împrumuturilor în cauză nu constituie nicidecum un ajutor de stat, întrucât aceste operațiuni nu au denaturat concurența prin afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre. Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor, în special atunci când a constatat că nu există niciun obstacol ca întreprinderile nerezidente să exercite activități pe insulele Åland și cu certitudine niciun obstacol ca acestea să realizeze investiții pe piața imobiliară locală.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a noțiunii de investitor privat — lipsa ajutorului de stat

— Reclamanta afirmă că totalitatea aporturilor în capital erau compatibile cu principiul investitorului în economia de piață și, în consecință, nu au denaturat și nu au riscat să denatureze concurența prin afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre. Comisia a săvârșit o eroare de apreciere a compatibilității măsurii cu principiul investitorului în economia de piață în măsura în care a apreciat, între altele în mod nejustificat și arbitrar, importanța rentabilității anticipate neluând în calcul decât profitul anual. Reclamanta consideră că rentabilitatea anticipată reală este o combinație dintre profitul anual și sporul de valoare anticipat.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare în măsură suficientă a programelor de ajutor existente în ceea ce privește garanțiile acordate

— Comisia a omis să țină seama de faptul că minimum două dintre garanțiile acordate aparțineau unui sistem existent de ajutoare de stat.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere a faptelor și pe lipsa motivării

— În cazul în care măsurile respective vor fi considerate totuși ajutoare de stat, sumele a căror recuperare se solicită sunt incorect determinate. În primul rând, motivația pentru a solicita recuperarea totalității capitalurilor investite este foarte scăzută, defectuoasă și extrem de laconică. În al doilea rând, elementul de ajutor al garanțiilor este determinat arbitrar la un nivel nerezonabil și nerealist, cu o motivare insuficientă. Reclamanta afirmă că natura insuficientă și arbitrară a motivării îi face imposibil răspunsul la susținerile Comisiei.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a cadrului legal în materie de rate de referință

— Pentru a determina elementul de ajutor al garanțiilor, Comisia a aplicat Comunicarea privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽¹⁾ cu efect retroactiv. Această aplicare retroactivă ilicită are drept consecință faptul că elementul de ajutor al garanțiilor a căror recuperare s-a dispus are o valoare mai mare decât cea care rezultă din aplicarea textului corect, care, potrivit reclamantei, este Comunicarea privind metoda pentru calcularea ratei de referință și a ratei de actualizare ⁽²⁾, în vigoare la momentul când au fost acordate garanțiile.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încrederea legitimă a reclamantei cu privire la ajutoare

— Pe baza elementelor prezentate în primele trei motive, exista o încredere legitimă a reclamantei în sensul că măsurile decise de guvernul provincial nu constituiau ajutoare de stat. În plus, reclamanta a examinat această întrebare împreună cu guvernul regiunii, care a confirmat că măsurile aparțineau sistemului de ajutoare notificate.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată aduce atingere securității juridice și încalcă regimul proprietății garantat prin articolul 345 TFUE

— Comisia nu a luat nicidecum în considerare investiții concomitente realizate de orașul Mariehamn, ceea ce conduce, într-o situație în care se dispune recuperarea, ca reclamanta să fie în imposibilitatea de a respecta principiul legal al egalității între acționari, înscris în Legea finlandeză privind societățile pe acțiuni. Această omisiune a Comisiei are ca efect de asemenea deformarea rezultatului economic final pentru părțile vizate, astfel încât încalcă articolul 345 TFUE, potrivit căruia tratatele nu aduc atingere regimului proprietății în statele membre.

⁽¹⁾ JO 2008, C 14, p. 6.

⁽²⁾ JO 1997, C 273, p. 3.

Acțiune introdusă la 21 mai 2012 — Indesit Company/OAPI — ILVE (quadrio)

(Cauza T-214/12)

(2012/C 227/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Indesit Company SpA (Fabriano, Italia) (reprezentanți: G. Floridia și R. Floridia, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ILVE-Industria Lavorazione Veneta Elettrodomestici SpA (Campodarsego, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Camerei întâi de recurs din data de 14.3.2012 în cauza R 2219/2010-1 și declararea posibilității de înregistrare legală a mărcii comunitare nr. 7.313.158 pentru frigider, constând în cuvântul „quadrio”, scris cu o grafie particulară